

[Bendix.]

mere end i de kommuner, hvor der var huslejerestriktioner. Dette være også et svar til hr. Henning Philipsen. Jeg kan i øvrigt ikke lide, at vi skal diskutere ting, som kan betragtes som kendsgerninger; lad os nok en gang undersøge dette i folketingets boligudvalg.

Sluttelig til fru Kirsten Jacobsen og hendes politiske puritanisme: dér kan man sige det venligt på den måde, at for den rene er alting rent, og hvis fremskridtspartiet ikke ønsker at få snavset sine fingere til i den politiske proces, hvor der gives og tages, så for min skyld gerne. Man kan også sige det på den måde, at kun den, som er indstillet på en gold demonstrationspolitik, kan udtale sig som fru Kirsten Jacobsen.

(Kort bemærkning).

Kaj Hansen (DKP):

Jeg synes ikke, at hr. Arne Bjerregaards forklaringer i anden omgang om folketingets opgave er blevet mere betryggende end i første omgang. Han sagde udtrykkelig, at nu har vi lavet det boligforlig, og så kan vi bare høre på, hvad de, der er uden for forliget, siger, men vi kan i grunden ikke ændre på det. Er det så kun en paradeforestilling, der efter hr. Arne Bjerregaards opfattelse finder sted her?

Det giver mig anledning til i øvrigt at spørge, om man ikke finder, den måde, forlig indgås på, faktisk er forkert. Man kan stille det spørgsmål: skal partierne ikke have lov til at indgå forlig? Jo, men er det rigtigt, at der indgås forlig, før de ting, som der er indgået forlig om, overhovedet har været til behandling i folketinget? Det er klart, at efter at nogle lovforslag har været til behandling i folketinget, så kan der indgås forlig, f. eks. mellem første og anden behandling eller mellem anden og tredje behandling, under udvalgsarbejdet osv., men det er i virkeligheden principielt forkert, at i denne situation har 6 partier bundet sig på forhånd til det, som folketinget skal tage stilling til. Så kan andre partier komme med et så godt forslag, det overhovedet skal være; der er ingen af partierne, der kan gå ind for det — det har hr. Arne Bjerregaard jo også givet udtryk for her —

fordi de har bundet sig i forvejen. Det kan efter min mening ikke være den rigtige måde at udføre folketingsarbejdet på.

Må jeg endelig sige, at da hverken boligministeren, venstre eller socialdemokratiet har reageret over for min udlægning med de 40.000 lejligheder, må jeg tage det som en bekræftelse på, at der er uenighed mellem socialdemokratiet og de øvrige partier om, hvad der skal forstås ved, at disse 40.000 lejligheder skal bygges.

(Kort bemærkning).

Gudme (RV):

Fru Kirsten Jacobsen sagde før, at da de 3 VKR-partier havde valget imellem at gennemføre det frie boligmarked, som der var flertal for her i tinget, eller lade være, så valgte man at lade være og indgik et andet forlig. Ja, det valgte man, for forholdet er jo det, at hele den sum af problemer, som der skulle tages stilling til her i folketingssamlingen 1974-75, afløsningen af det gamle boligforlig, var noget andet og mere end bare spørgsmålet om et frit boligmarked. Vi fik i foråret lejlighed til at se de udspil, der kom fra de to største partier her i salen, socialdemokratiet og fru Kirsten Jacobsens parti, fremskridtspartiet, og hvis vi skal sammenligne disse to udspil, sammenligne den følelse af ansvarsbevidsthed over for problemerne, som socialdemokratiets stillingtagen indeholdt, og den, som fremskridtspartiets stillingtagen indeholdt, så var der i hvert fald i vort parti ikke skygge af tvivl om, at vi hellere måtte skabe flertallet et andet sted end ved hjælp af fru Kirsten Jacobsens og hendes fællers stemmer.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Kun to ganske korte bemærkninger, først til hr. Bendix, som taler om puritanisme og om at snavse vore fingre til ved at deltage i et forlig. Det var ikke det, det drejede sig om, men når hr. Bendix ikke ønskede at svare på det, jeg sagde, var det sikkert, fordi hr. Bendix hyldede det gamle ord om, at det bedste forsvar er et angreb. Det, jeg sagde, var, at man havde opført sig dobbeltmoralisk ved at udtale sig i sidste samling om et væsentligt område, som hr. Bendix